

Faculty of Philosophy in Social Sciences Association
Sakon Nakhon University

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำ ของเด็กและเยาวชนในสังคมไทย

FACTORS INFLUENCING REPEATED OFFENCES COMMITTED BY ADOLESCENTS IN THAI SOCIETY

จิตติวรรณ สุกใส¹ เชิดศักดิ์ โหมวสินธุ์²
วันเพ็ญ วอกลาง³ รัชชัย ไทยเขียว⁴

บทคัดย่อ

ดุษฎีนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในสังคมไทย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ลักษณะข้อมูลทั่วไป เด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำส่วนมากเป็นเพศชาย อายุส่วนมากระหว่าง 15-18 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษา บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง 2) โครงสร้างของครอบครัวโดยรวมแล้วเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำเพศชายจำนวน 30 ราย ส่วนมากเป็นบุตรคนสุดท้อง เป็นครอบครัวที่บิดามารดาเลิกร้างกันมากที่สุด ภายหลังต่างมีคู่ครองใหม่ เด็กและเยาวชนก็จะอาศัยอยู่กับบิดา หรือมารดา หรือญาติและอาศัยอยู่ในชุมชนเมือง 3) ความสัมพันธ์ในครอบครัว เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำก่อนถูกจับส่วนมากอาศัยอยู่กับบิดาและมารดาทั้งคู่ จะได้รับคำแนะนำสั่งสอนตักเตือนจากบิดาเรื่องไม่ให้อภัยกลับเข้าบ้านคำผิด ส่วนผู้ที่อยู่กับมารดาและบิดาเลี้ยงการดูแลเอาใจใส่จะเป็นบทบาทของมารดา นอกจากนี้เด็กและเยาวชนส่วนมากชอบรับประทานอาหารกับครอบครัว 4) การขัดเคืองทางสังคมของครอบครัวและชุมชน เด็กและเยาวชน ที่กระทำผิดซ้ำเมื่ออยู่กับครอบครัวจะช่วยงานบ้านเพราะถูกใช้ให้ทำหรือเห็นสมาชิกในครอบครัวทำ จึงช่วยทำ นอกจากนี้ได้ร่วมและช่วยกิจกรรมในชุมชนตามประเพณีและเทศกาลต่าง ๆ ที่ชุมชนจัดขึ้น 5) บทบาทของบิดามารดาและผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ ส่วนมากบิดาของเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำมีบทบาทในการแนะนำตักเตือนสั่งสอนและว่ากล่าวเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำและมักตักเตือนว่ากล่าวในเรื่องไม่ให้อภัยกลับเข้าบ้านดึกหรือกลับตอนเช้า เป็นเรื่องที่พูดกันซ้ำ ๆ แต่เด็กและเยาวชนก็ยังชอบเข้าบ้านดึกเป็นประจำบางครั้งก็กลับเข้าบ้านตอนเช้า ส่วนมากเป็นลักษณะการว่ากล่าวตักเตือนโดยวาจา ส่วนมารดาจะไม่ค่อยมีบทบาทในการสั่งสอนตักเตือนดูแล 6) กลุ่มเพื่อนเป็นสาเหตุของการนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำมากที่สุด

¹นักศึกษานิพนธ์เอก โครงการปรัชญาดุษฎีบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ สาขาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

²รศ. ดร. ที่ปรึกษาอธิการบดีประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

³อาจารย์ ดร. ที่ปรึกษาอธิการบดีประจำมหาวิทยาลัยรามคำแหง

⁴ที่ปรึกษาอธิการบดี อธิการบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง รองปลัดกระทรวงยุติธรรม

เพราะการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการทำผิดจนกระทั่งนำไปสู่การทำผิดในที่สุดซึ่งคดีที่ทำผิดซ้ำมากที่สุดคือคดีลักทรัพย์และฐานะทางครอบครัวก็ไม่ได้เป็นปัญหาหรือเป็นสาเหตุให้ก่อคดีลักทรัพย์ และเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมคล้ายกันมีนิสัยเพื่อการเรียนหนีเรียนและต้องออกจากโรงเรียนมารวมกลุ่มพากันเที่ยวเตร่ นั่งเล่นคุยกันปล่อยเวลาให้เปล่าประโยชน์

คำสำคัญ : การกระทำผิดซ้ำ เยาวชน

ABSTRACT

In this dissertation entitled "Factors Influencing Repeated Offences Committed by Adolescents in Thai society. Findings are as follows 1). Demographical characteristics. The repeat offenders are mostly males between the ages of fifteen and eighteen who have a primary level of education. Their parents or guardians work in various occupations. 2). Familial structure in an overall picture. Most of the thirty adolescent repeat offenders are the youngest child in families in which the parents are separated and have since remarried. They reside with fathers, mothers, or other relatives in urban communities. 3). Familial relationship. Most of these adolescent repeat offenders resided with both parents when arrested. They were advised and admonished by their fathers not to stay out late at night. If an adolescent repeat offender lived with the mother and a step father, the mother would provide care for them. As such, they preferred to dine at home with their families. 4). Acculturation of family and community. These adolescent repeat offenders would help in housework when they were at home because they were told to do so or when they saw other family members doing housework. Furthermore, they participated and helped in community activities in accordance with community traditions, particularly at the times at which community festivals were held. 5). The roles of parents and guardians of the adolescent repeat offenders under study. For the most part, the pertinent role of their fathers was to advise and admonish them, especially in regard to staying out late at night or even coming home in the wee hours or early in the morning of the following day. In spite of repeated advice and admonitions, they habitually came home late at night or even stayed out all night. Usually, there was only verbal admonition without mothers playing a role in verbal chastisement or providing guidance. 6). Relationships with friends most commonly instigated the commission of repeated offences by the adolescent repeat offenders under study. Becoming friends with those who engaged in risky behaviors in which offences were committed finally influenced them to commit offences themselves. The most common repeated offense was theft. The economic status of their families was not a contributing cause to committing these criminal acts of thievery. Rather, their memberships in groups

with similar habitual behaviors of being bored with school, playing truant, and finally being expelled from school was the primary factor in the criminal behaviors in which they finally engaged. They gathered in groups and enjoyed going to various places, or sitting and talking simply to pass the time.

Keywords : Repeated Offences, Adolescents

บทนำ

เด็กและเยาวชนเป็นอนาคตของชาติมีความสำคัญยิ่งดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ดังที่ได้ปรากฏไว้ข้างต้น “...อนาคตของชาติทุกชาติย่อมขึ้นอยู่แก่เด็กเพราะเด็กคือผู้ใหญ่ในเวลาข้างหน้า ถ้าบุคคลได้รับการอบรมปณิธิให้เป็นพลเมืองดีอยู่ในศีลธรรม เคารพต่อบทกฎหมายของบ้านเมืองเสียแต่ยังเยาว์ เมื่อเติบโตขึ้นพลเมืองของประเทศก็จะมีแต่คนดีและประเทศจะเจริญก้าวหน้าต่อไปได้ก็โดยต้องมีพลเมืองดี ดังว่านี้...” หากได้รับการอบรมปณิธิให้เป็นพลเมืองดีอยู่ในศีลธรรม เคารพต่อกฎหมายตั้งแต่ยังเยาว์ เมื่อเติบโตขึ้นก็จะเป็นพลเมืองดี มีคุณภาพ มีสติปัญญา ไม่ทำผิดกฎหมายหรือจารีตประเพณีอันดีงามของสังคมจะสามารถสร้างสรรค์ประเทศชาติให้เจริญรุดหน้าไปได้ หากเด็กและเยาวชนขาดการศึกษาอบรมและความรู้ในการดำรงชีวิตที่ดีพอ อาจตกเป็นเครื่องมือของผู้ที่มีความฉลาดและมีวัยสูงกว่า ถ้าสภาพแวดล้อมต่างๆ ของตัวเด็กและเยาวชนนั้นไม่ดี ก็อาจทำให้เด็กและเยาวชนถูกชักจูงให้กระทำผิดได้ง่าย ยิ่งกว่านั้นเด็กบางคนยังมีโรคทางพันธุกรรม ร่างกายพิการ หรือจิตใจไม่สมประกอบ ทำให้ขาดสติขาดการควบคุมตนเอง บางคนต้องเร่ร่อนเผชิญโลกโดยลำพังเพื่อต่อสู้เอาชีวิตรอด เหตุการณ์ต่างๆ นี้ นำเด็กและเยาวชนไปสู่การกระทำความผิดกฎหมาย บัญญัติว่าเป็นความผิด ซึ่งถ้าเด็กและเยาวชนมิได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องแล้วเด็กและเยาวชนเหล่านี้ อาจมีอุปนิสัยและความประพฤติไม่ดียิ่งขึ้น และเป็น

ภัยต่อสุจริตชนกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน และความมั่นคงของประเทศไทย

“สังคมไทยอยู่ในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ตั้งแต่กลางปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ทำให้ครอบครัวไม่สามารถทำหน้าที่ในการให้ความรัก ความเข้าใจ และการถ่ายทอดค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ตามบรรทัดฐานของสังคมแก่สมาชิก ไม่สามารถเป็นขวัญและกำลังใจให้กับสมาชิกเมื่อเผชิญกับปัญหาต่างๆ ได้เต็มที่ การสูญเสียบทบาทหน้าที่ของครอบครัว นำไปสู่การเกิดปัญหาสังคมอย่างมากมายในสังคมไทย เช่น ปัญหาการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชน ปัญหาโสเภณีเด็ก ปัญหาการทารุณกรรมทางเพศในเด็กและเยาวชน ปัญหาเด็กและเยาวชนเร่ร่อน ปัญหาการหย่าร้าง ปัญหาการทำร้ายกันในครอบครัว เพราะความขัดแย้งและเรื่องอื่นๆ” (งามพิศ สัตยสงวน, 2545, หน้า 2)

จะเห็นได้ว่าประเทศไทยได้เผชิญกับปัญหาครอบครัวดังกล่าวข้างต้น ซึ่งกระทบกระเทือนต่อวิถีชีวิตของเด็กและเยาวชน เช่นเดียวกับประเทศที่เจริญแล้วทั้งหลาย คือ พฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชนมาจากเด็กและเยาวชนบางส่วนเป็นเหยื่อในการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของบิดามารดา (imitated corrupt parental behavior) ความแตกร้างในครอบครัว หรือความไม่สงบสุขในครอบครัว อันมีสาเหตุมาจากบิดามารดาเสียชีวิต การหย่าร้าง หรือการแยกจากกันของคู่สมรส ก่อให้เกิดปัญหาเด็กและเยาวชนขาดระเบียบวินัย (undisciplined children) เด็กและเยาวชนบางส่วนต้อง

หนีออกจากบ้าน เนื่องจากถูกทารุณกรรม โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนผู้หญิงมักหนีออกจากบ้าน เพราะถูกบิดาหรือบิดาเลี้ยง หรือญาติกระทำทารุณกรรมทางเพศ (sexual abuse) ส่วนกรณีที่ถูกบิดามารดาไม่รักใคร่ใยดีบุตรเมื่อบุตรเติบโตขึ้นมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนความรักจากบิดามารดาไปเชื่อฟังกลุ่มเพื่อนแทน ส่วนบิดามารดาที่มีบุตรดื้อมาก มักจะหมดความอดทนในการสั่งสอน และอาจจะทิ้งบุตรหรืออาจไล่บุตรออกจากบ้าน อาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชนเริ่มต้นที่บ้าน การไร้ระเบียบวินัยหรือขาดการฝึกฝนอบรมในเรื่องการระงับอารมณ์ ความก้าวร้าว เด็กและเยาวชนเหล่านี้ก็จะมีแนวโน้มกระทำผิดได้ (วิชา มหาคุณ, 2541, หน้า 75) ดังเช่นเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและมาอยู่ในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาทั้งเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำและอยู่ในความดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ เด็กและเยาวชนกระทำผิดเหล่านี้ เข้ามาในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นหน่วยงานที่ช่วยเหลือแก้ไขในชั้นปลายปัญหาแล้ว สถิติจำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงข้อบกพร่องของการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ที่ได้รับการปล่อยตัวสู่ครอบครัวและชุมชนแล้วนั้น จึงมีความจำเป็นที่ควรศึกษาบริบทและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำเหล่านี้ อีกทั้งจังหวัดสมุทรปราการ เป็นจังหวัดที่เป็นแหล่งศูนย์กลางการค้าและที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมมากเป็นอันดับ 3 ของประเทศมีโรงงาน 8,000 แห่ง รองจากจังหวัดระยอง และชลบุรี ดังคำขวัญของจังหวัดสมุทรปราการ ตอนหนึ่งแสดงถึงความเป็นเมืองอุตสาหกรรมว่า “..... ประเพณีรับบัว ครัวบัวหน้าอุตสาหกรรม” และที่สำคัญเป็นสถานที่ตั้งของสนามบินสุวรรณภูมิ ซึ่งจะเป็นแหล่งสร้างรายได้ให้

ประเทศอย่างมหาศาล ความเป็นหน้าตาและชื่อเสียงของประเทศไทย หากมีสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความเจริญมั่งคั่ง เช่นมีมิจฉาชีพมากโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นอนาคตของชาติมากระทำผิดเช่นนี้จะก่อให้เกิดผลกระทบเกิดความไม่สงบต่อสังคม และภาพลักษณ์ของประเทศรวมถึงประเพณีอันดีงาม จึงมีความจำเป็นที่ควรศึกษาบริบทและสาเหตุพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำเหล่านี้ เพื่อผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาโดยส่วนรวมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างและความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและความสัมพันธ์ของสมาชิกในชุมชนที่มีต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ
2. เพื่อศึกษากระบวนการขัดเกลาทางสังคมของครอบครัวและชุมชน
3. เพื่อศึกษาบทบาทของบิดามารดาและผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ

ขอบเขตของการศึกษา

1. ประชากรที่ศึกษา คือ เด็กและเยาวชนชายอายุระหว่างกระทำผิดซ้ำ 14 ปี แต่ไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ ซึ่งอยู่ในความดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงคือการตรวจรายชื่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำจากทะเบียนประวัติดี ประกอบกับการสอบถามจากเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
2. ข้อมูลได้จากการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับครอบครัวและชุมชนของเด็กและเยาวชนและผู้ปกครองบางรายไม่สามารถสัมภาษณ์บิดามารดาหรือผู้ปกครองครบทุกรายได้เนื่องจากผู้ปกครองขาดการติดต่อหรือไม่สามารถมาเยี่ยมได้ เนื่องจากต้องประกอบอาชีพซึ่ง

บางรายได้รายได้เป็นรายวันบางรายเกิดความเบื่อหน่ายเพราะมาเยี่ยมหลายคดีแล้ว

3. ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย ความสัมพันธ์ของชุมชนกับเด็กและเยาวชน ความสัมพันธ์ของชุมชนกับเด็กและเยาวชนภายหลังพ้นคดี ตลอดจนความสัมพันธ์ของเพื่อนที่มีต่อเด็กและเยาวชน ความสัมพันธ์กับโรงเรียนและสื่อ ซึ่งจะได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ

4. ปี 2550 ช่วงเวลาที่สัมภาษณ์ภาคเช้าเวลา 10.00 – 12.00 น. ต้องหยุดพักเพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลหลักรับประทานอาหารเช้าวัน เริ่มสัมภาษณ์ต่อช่วงภาคบ่าย เวลา 13.00 – 16.00 น. ปี เมื่อต้องการข้อมูลเพิ่มเติมสามารถสัมภาษณ์เพิ่มเติมได้ตามเวลาดังกล่าว เนื่องจากก่อนสัมภาษณ์ภาคเช้าผู้ให้ข้อมูลหลักต้องเคารพธงชาติและกิจกรรมกลุ่มประชุมเช้าพร้อมกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดคนอื่น ๆ ส่วนภาคบ่ายหลังสัมภาษณ์เสร็จผู้ให้ข้อมูลหลักต้องรับประทานอาหารเช้า

ประโยชน์ที่ได้รับ

ประโยชน์เชิงวิชาการ

ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและความสัมพันธ์ของครอบครัวและชุมชนที่มีต่อเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขป้องกันพฤติกรรมกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ประโยชน์เชิงปฏิบัติการ

1. ทราบถึงความสัมพันธ์ของครอบครัวที่มีต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ
2. ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำ
3. เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในการหาแนวทางป้องกันและช่วยเหลือเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำได้ตรงกับปัญหา

4. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในครั้งต่อไป

5. สามารถนำองค์ความรู้มาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัวและชุมชน จะนำไปสู่การป้องกันและลดการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

6. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนของ จังหวัดอื่นในเชิงเปรียบเทียบ

การทบทวนวรรณกรรม

แนวความคิดและทฤษฎีที่ใช้ ได้แก่ แนวความคิดเด็กและเยาวชน แนวความคิดเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำ แนวความคิดเกี่ยวกับครอบครัว แนวความคิดเกี่ยวกับชุมชน ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน ทฤษฎีการตีตรา ทฤษฎีควบคุม กรอบแนวคิดในการศึกษาใช้ทฤษฎีอธิบายความสัมพันธ์ในครอบครัว ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันใช้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกับเพื่อน ทฤษฎีตีตราใช้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ ทฤษฎีควบคุมใช้อธิบายความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันทั้งครอบครัว ชุมชนหรือโรงเรียน เพื่อน หากเป็นตัวควบคุมที่ไม่ดีก็จะส่งผลถึงอนาคตที่ไม่ดีทางการศึกษาและอาชีพ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังเช่นงานวิจัยของ จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย (2542) ศึกษาครอบครัวของเด็กและเยาวชนกระทำผิด : จำแนกตามกลุ่มชาติพันธุ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาครอบครัวของเด็กและเยาวชนกระทำผิด จำแนกตามกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ที่เป็นชนกลุ่มน้อยในสังคมกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยทางครอบครัวที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีอัตราการทำผิดสูง และเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความแตกต่างของลักษณะการทำผิดของเด็กและเยาวชน

กลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ โดยกำหนดกรอบความคิดที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ (Structural functional theory) ทฤษฎีนิเวศวิทยา ทฤษฎีความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ทฤษฎีวิวัฒนาการร่วม ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณและวิธีการเชิงคุณภาพร่วมกัน โดยเก็บข้อมูลภาคสนามจากเด็กและเยาวชนชายหญิงในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง (บ้านกรุณา บ้านมุกดา บ้านอุเบกขา และบ้านปราณี)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเพราะเป็นการสัมภาษณ์ที่ต้องใช้เวลานาน เพราะต้องการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับประวัติส่วนบุคคลและความรู้สึกที่อ่อนไหวของแต่ละบุคคล ตลอดจนสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ เพศชายจำนวน 30 ราย อายุตั้งแต่ 14-18 ปี ซึ่งอยู่ในความดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ

3. เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การสัมภาษณ์เจาะลึกจากแบบสัมภาษณ์ การสังเกต และตัวผู้วิจัย นอกจากนี้มีแบบสัมภาษณ์ ซึ่งแบบสัมภาษณ์ในการวิจัยประกอบด้วยข้อคำถามอยู่บนพื้นฐานของกรอบแนวคิดทฤษฎีแบ่งออกเป็นหัวข้อใหญ่ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของเด็กและเยาวชน
2. โครงสร้าง ความสัมพันธ์และบทบาทของครอบครัวที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน
3. บทบาทของคนในชุมชนที่มีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิด รวมถึงความสัมพันธ์กับโรงเรียนและสื่อ

4. ความสัมพันธ์กับเพื่อน

4. เทคนิคการวิจัย

เทคนิคการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In - depth interview) เป็นวิธีการสัมภาษณ์ที่ต้องการรายละเอียดมากที่สุด ผู้วิจัยได้สร้างแนวคำถามในการสัมภาษณ์ระดับลึก โดยแนวคำถามจะมีเนื้อหาตามกรอบความคิดของการวิจัยที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม

การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เป็นการสนทนากลุ่มโดยผู้ให้ข้อมูลหลัก 10 ราย เพื่อหาคำตอบในภาพรวม

การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ ใช้การสัมภาษณ์ตามแนวข้อคำถามแบบเดียวกับของเด็กและเยาวชนโดยยึดหัวข้อหลักคือ โครงสร้างและความสัมพันธ์ของครอบครัว ความสัมพันธ์และการยอมรับของชุมชน และการนำทักษะความรู้ที่ได้รับจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ

การสัมภาษณ์บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ที่ดูแลใช้แนวข้อคำถามเกี่ยวกับโครงสร้างและความสัมพันธ์ของครอบครัว การใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัว และชุมชนรวมถึงกิจกรรมต่างๆที่เข้าร่วมกัน โดยใช้วิธีการตะล่อมกล่อมเกล่า และคำถามไล่เรียงเพื่อให้คำตอบชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะเรื่องราวชีวิตของแต่ละคนอาจมีรายละเอียดแตกต่างกัน การตั้งคำถามไล่เรียงเหมือนเป็นคำถามเฉพาะที่พบ เพื่อให้เข้ากับภาพการณ์หรือความเหมาะสมในแต่ละราย

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำซึ่งอยู่ในความดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ และได้ขออนุญาตจากผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งก็ให้คำแนะนำให้ขออนุญาตจากอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเมื่อได้รับอนุญาตแล้ว จึงเริ่ม

เก็บข้อมูลตั้งแต่ 25 มกราคม 2550 - 4 กันยายน 2550 สำหรับการเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ 20 พฤศจิกายน 2550 - 23 มีนาคม 2551 สัมภาษณ์ บิดามารดาผู้ปกครองที่มาเยี่ยมบุตร วันที่ 5 กันยายน 2550 - 3 ตุลาคม 2550 เทคนิควิจัยที่ใช้กับผู้ปกครอง แต่ละอย่างให้เหมือนกับที่ใช้กับผู้ให้ข้อมูลหลัก

ความเที่ยงตรงของข้อมูล

1. การสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยและผู้ถูกวิจัย เพื่อให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เป็นธรรมชาติ (Phenomenological Validity)
2. พฤติกรรมที่เป็นปกติธรรมชาติ (Contextual Validity)
3. สภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ (Ecological Validity)
4. ผู้วิจัยได้ใช้ความเที่ยงตรงของข้อมูลนี้ปรับใช้ให้เข้ากับกลุ่มเป้าหมายและความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมซึ่งเป็นการปรับประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์นั่นเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis)

1. การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic induction) เป็นวิธีตีความสร้างข้อสรุปของข้อมูลที่ได้และปรากฏการณ์ที่เห็น
2. การวิเคราะห์โดยการจำแนกชนิดข้อมูล (Typological Analysis)
3. การวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบข้อมูล (Constant Comparison)

สภาพแวดล้อมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ

ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มเป้าหมายที่อยู่ในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อได้กลุ่มเป้าหมายครบจำนวน อีกทั้งเป็นสภาพแวดล้อมที่ไม่กดดันคือ มีลักษณะคล้ายโรงเรียน และมีกิจกรรมบำบัดต่าง ๆ เพื่อไม่ให้เด็กและเยาวชนเครียดและกังวลเรื่องคดี

สรุป อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

ลักษณะข้อมูลทั่วไป และลักษณะการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน (ผู้ให้ข้อมูลหลัก) ลักษณะของตัวอย่างที่นำมาศึกษาจำนวน 30 ราย มีลักษณะเป็นตัวแทนของประชากรเป็นเพศชายที่มีอายุระหว่างกระทำผิดอายุ 14 ปี แต่ไม่ถึง 18 ปี นับถือศาสนาพุทธ กลุ่มตัวอย่างส่วนมากออกจากโรงเรียนขณะเรียน รองลงมาเป็นกลุ่มที่จบชั้นประถมศึกษาส่วนการศึกษาของบิดาและมารดาไม่ได้เรียน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกิดที่จังหวัดสมุทรปราการ และเกิดที่ต่างจังหวัดจำนวนใกล้เคียงกัน เมื่อพิจารณาที่อยู่ปัจจุบันพบว่าผู้ที่อยู่จังหวัดสมุทรปราการเป็นส่วนใหญ่

สาเหตุที่กระทำผิดครั้งที่ 1 ถึงครั้งที่ 4 สาเหตุเพราะเพื่อน คือเพื่อนชวนหรือคบเพื่อนมีพฤติกรรมกระทำผิดจึงถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด ส่วนคดีที่ 5 ขึ้นไป สาเหตุเพราะอยากลอง อาจเป็นเพราะว่าทุกคดี สาเหตุเพราะเพื่อนและเห็นว่าการทำผิดเป็นสิ่งที่ง่ายจึงลงมือเป็นผู้กระทำเอง เมื่อพิจารณาระยะเวลาห่างของการกระทำผิดซ้ำพบว่า ผู้ให้ข้อมูลหลัก กระทำผิดซ้ำคดีที่ 2 ห่างจากคดีแรก 1 ปีมากที่สุด กระทำผิดครั้งที่ 3 ห่างจากคดีที่ 2 เป็นเวลา 1 ปีมากที่สุด กระทำผิดครั้งที่ 4 ห่างจากคดีที่ 3 เป็นเวลา 1 ปีมากที่สุด และกระทำผิดครั้งที่ 5 ขึ้นไป ห่างจากคดีที่ 4 เป็นเวลา 1 ปี และน้อยกว่า 1 ปี และพิจารณาถึงการกระทำผิดซ้ำในคดีเดิมของเด็กและเยาวชน ได้แก่ คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน ลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ขิงทรัพย์ รังไรทรัพย์สิน ยาเสพติด และจำหน่ายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ และคดีเกี่ยวกับอาวุธ ตามลำดับ ก่อนถูกจับอาศัยอยู่กับครอบครัวและญาติ

โครงสร้างของครอบครัว

โครงสร้างของครอบครัวผู้ให้ข้อมูลหลักนี้มีข้อสังเกตแยกเป็นสองแบบ เพราะครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลหลักมี บิดามารดา ที่มีสถานภาพเลิกร้างกัน

ส่วนใหญ่แล้วผู้ให้ข้อมูลหลักต่างแยกย้ายอาศัยอยู่กับครอบครัวใหม่ ซึ่งตรงข้ามกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีจำนวนมากที่สุดที่อาศัยอยู่กับบิดา มารดา ซึ่งอยู่ร่วมกันทั้งที่จดทะเบียนสมรสและไม่ได้จดทะเบียนสมรส

ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลหลัก จะมีสมาชิกในบ้าน จำนวน 4 คน ประกอบด้วย บิดาและมารดา และผู้ให้ข้อมูลหลัก รวมถึงพี่หรือน้องของผู้ให้ข้อมูลหลัก

ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีบิดา มารดา เล็กี่ร้างกัน ต่างแยกไปมีคู่ครองใหม่ ผู้ให้ข้อมูลหลักก็จะอาศัยอยู่กับมารดา และบิดาเลี้ยง ผู้ให้ข้อมูลหลักคนอื่นก็แยกไปอยู่กับบิดา ญาติ และบุคคลอื่น

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีบิดาและมารดาทั้งคู่ ความสัมพันธ์เป็นแบบสบาย เช่นคำพูดเป็นกันเอง บางกรณีฟังดูแล้วเหมือนพูดไม่ค่อยไพเราะเท่าไรนัก ส่วนมากผู้ให้ข้อมูลหลักมักเอาแต่ใจตัวเอง เพราะชอบคบเพื่อน จึงเข้าบ้านคำมิด มีนิสัยดื้อรั้น แม้บิดาจะห้ามปรามแล้วก็ตาม

ส่วนครอบครัวผู้ให้ข้อมูลหลัก ที่มีบิดาเลี้ยงมีทั้งที่ไม่ยุ่งเกี่ยวกับเรื่องของผู้ให้ข้อมูลหลักคือไม่ด่าหรือสั่งสอนใดๆ และบิดาเลี้ยงที่คอยหาเรื่องว่ากล่าวซ้ำเติมเรื่องการทำผิด ใช้คำตำหนิบาดคาย ทะเลาะวิวาทกันรวมถึงการทำร้ายร่างกายผู้ให้ข้อมูลหลัก

บทบาทของบิดามารดา

ผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีทั้งบิดาและมารดาทั้งคู่อยู่ร่วมกัน บิดาจะเป็นผู้มีบทบาทในการสั่งสอนมากกว่ามารดา อาจกล่าวได้ว่าเป็นผู้สั่งสอนผู้เดียว โดยเฉพาะการห้ามปรามเรื่องการไม่ให้เข้าบ้านคำมิด

ส่วนผู้ที่อยู่กับมารดาและบิดาเลี้ยง จะได้รับการดูแล และดุเตือนจากมารดาผู้เดียว เช่นเดียวกับผู้ให้ข้อมูลหลักที่อาศัยอยู่กับผู้ปกครองหรือญาติที่จะมีคนใดคนหนึ่งคอยดุเตือน

ความสัมพันธ์กับชุมชน

กิจกรรมที่ชุมชนเพาะบ่มให้คือ การจัดงานประจำปีซึ่งทำให้คนในชุมชนสนิทสนมกัน สร้างความสามัคคีให้ร่วมมือกันจัดงานหากใครไม่เข้าร่วมก็ จะไม่เกิดความสนิทสนมกัน เป็นเหมือนคนแปลกหน้า เมื่อผู้ให้ข้อมูลหลักมีคดีส่วนใหญ่หรือครึ่งหนึ่งของจำนวนกลุ่มเป้าหมาย ที่ไม่ถูกซ้ำเติมหรือว่ากล่าวเนื่องจากสมาชิกในชุมชนผู้ที่ทราบเรื่องก็จะไม่กล่าวหาซ้ำเติมเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็ให้คำแนะนำสั่งสอนตักเตือน แต่บางคำที่ตักเตือนอาจเป็นการย่ำถึงความผิดพลาด แต่ผู้ให้ข้อมูลหลักกลับรู้สึกว่าเขาดีให้คำแนะนำ ได้กำลังใจที่ดีจึงไม่มีความรู้สึกที่ตอกย้ำใด ๆ จึงคิดว่าคนในชุมชนดีกับตนเอง

ส่วนผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่หรือจำนวนอีกครึ่งหนึ่งที่ได้รับการว่ากล่าวซ้ำเติม จากคนในชุมชน ผู้ให้ข้อมูลหลักเคยเข้าร่วมงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน แต่เมื่อคนในชุมชนทราบว่าผู้ให้ข้อมูลหลักมีคดีต่างก็เข้ามาถามและว่าซ้ำเติมทั้งคำพูดที่ตอกย้ำและปฏิบัติทางสายตา และท่าทางรังเกียจเช่นการรีบเดินหนี และใช้หางตามองมายังผู้ให้ข้อมูลหลักแล้วเดินจากไป

ความสัมพันธ์ของเพื่อนที่มีต่อเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำ

เพื่อนจะเป็นสิ่งสำคัญส่วนหนึ่งของชีวิตวัยรุ่น เพราะเป็นวัยที่ต้องการแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเอง ผู้ให้ข้อมูลหลักจึงมักชอบรวมตัวกันไม่ว่าจะอยู่ในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียน หากชอบกลุ่มเพื่อนนักเรียนในโรงเรียนก็จะรวมกลุ่มทะเลาะวิวาทกับกลุ่มอื่น หรือชักชวนกันหนีเรียน หากชอบเพื่อนที่อยู่นอกโรงเรียนก็จะขาดเรียนหรือหนีเรียนแล้วไปรวมตัวอยู่กับกลุ่มเพื่อนที่ตนเองพอใจ จับกลุ่มคุยกัน เที่ยวเตร่ เล่นเกมส์คอมพิวเตอร์

กิจกรรมต่างๆ ของเพื่อนของผู้ให้ข้อมูลหลัก มักจะชักชวนกันทำผิดหรือแม้แต่มิได้ชักชวนแต่

พฤติกรรมต่างๆ ของเพื่อนทำให้ผู้ให้ข้อมูลหลักต้องทำตามกันเพื่อจะได้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มตน เช่น การลักทรัพย์ส่วนมากจะเป็นรถจักรยานยนต์ เงิน ปล้นทอง โทรศัพท์มือถือเมื่อนำไปขายแล้วนำมาซื้อสิ่งฟุ่มเฟือยตามที่ตนเองพอใจ นอกจากนั้น ได้แก่การเสพยาบ้า บุกรุก ไทรมหญิง

ประโยชน์ของข้อค้นพบ

1. ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างมีหลักวิชาในปรากฏการณ์ ความเป็นจริงของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำหรือผู้ให้ข้อมูลหลักยังพบกับการถูกสังคมตีตรา ผู้ที่ถูกตีตราทางวาจาและท่าทางจากคนในชุมชนผู้ให้ข้อมูลหลักรู้สึกเครียดมีความแค้น เสียใจ แต่ก็คิดทำอะไรเขา บ้างก็มีความรู้สึกเฉยๆ ต่อการตีตรา การตีตราตามทฤษฎีตีตราในแง่ของคำพูดและท่าทางของสมาชิกในชุมชน แต่ผู้ให้ข้อมูลหลักหรือเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำไม่สนใจต่อคำกล่าวตีตรานั้น จึงไม่ได้รับผลกระทบใดๆ ต่อการตีตรา ผู้ที่ถูกตีตราที่ทำงานอยู่ในชุมชนได้ ส่วนผู้ที่ไม่ได้เรียนหรือทำงานอะไรก็อยู่ในชุมชนตามปกติตามความต้องการ จึงไม่มีเด็กและเยาวชนคนใดที่กลับไปทำผิดอีกเพราะการถูกว่ากล่าวซ้ำเติม ทฤษฎีตีตราจึงไม่ควรใช้กับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด เพราะเด็กและเยาวชนที่ทำผิดนั้นก็ไม่ได้ทำผิดเพราะประชดหรือเป็นไปตามคำตีตรานั้น คำตีตราจึงไม่มีผลใดๆ ต่อเด็กและเยาวชน แต่ถึงอย่างไรการตีตราจากคนในชุมชนก็ยังมีอยู่ในสังคมไทย

2. การทำผิดนั้นเป็นไปตามทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน เพราะเป็นกลุ่มคนที่นิสัยความคิดและปัญหาคล้ายคลึงกันมาคบกัน เพื่อนจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อการกระทำผิดและการทำผิดอีกในครั้งต่อไปของเด็กและเยาวชน ล้วนสืบเนื่องจากครอบครัวไม่มีอำนาจบังคับหรือแรงจูงใจให้ผู้ให้ข้อมูลหลักเรียนหนังสือได้ จึงทำให้มีเวลาว่างมาก และติดเพื่อนที่มีปัญหาและพฤติกรรมชอบทำสิ่งเสี่ยงต่อ

กฎหมาย จนกระทั่งทำผิดทั้งโดยตั้งใจและการรู้เท่าไม่ถึงการณ์เพราะอยู่ในกลุ่มเดียวกันกับเพื่อนแล้วเข้าทำนองลงเรือลำเดียวกัน หรือตกกระไดพลอยโจนนั่นเอง คดีที่ทำผิดมักเป็นคดีลักทรัพย์ ซึ่งมีได้เป็นเพราะต้องการเงินไปช่วยเหลือจนเจ็จครอบครัว แต่เพราะต้องการสิ่งนั้นไปขายเพื่อนำเงินไปใช้จ่ายเรื่องไม่เป็นประโยชน์ เช่นเสพยาบ้า ดื่มเหล้า เที่ยวเตร่และใช้จ่ายฟุ่มเฟือยอื่น ๆ

3. นอกจากนี้เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำยังมีการวางแผนอนาคตว่าจะทำอะไรต่อไป ผู้ให้ข้อมูลหลักเห็นความสามารถของตนเองของผู้ให้ข้อมูลหลักประสบการณ์จากชีวิตของผู้ให้ข้อมูลหลักแม้ทำผิดมาหลายครั้งแต่ก็ยังมีความคิดว่าตนเองสามารถเป็นคนดีได้ และยังวางแผนอนาคตให้กับตนเองอีกทั้งเคยมีจุดมุ่งหมายในชีวิตซึ่งก็เคยทำสำเร็จมาแล้ว หากมีผู้สนับสนุนเด็กและเยาวชนเหล่านี้แล้วจะไม่กลับมากระทำผิดอีก เพราะความมั่นใจและเห็นคุณค่าในตนเองและมีแผนการในอนาคตว่าตั้งใจจะทำอะไร หลังจากได้รับการปล่อยตัวแล้ว และคิดว่าตนเองรู้ว่าผิดแต่จะปรับปรุงพฤติกรรมของตนเอง ความคิดของคนในสังคมต้องมองไม่ตื้นแน่ แต่ผู้ให้ข้อมูลหลักที่กระทำผิดซ้ำก็ไม่สนใจ ตั้งใจจะกลับตัวเป็นคนดีและดำเนินชีวิตของตนเองต่อไป หากเมื่อถามในเรื่องการเรียนก็มักตอบเหมือนกันคือ ต้องการเรียนหลักสูตรการศึกษาจากระบบ เพราะเรียนเพียงหนึ่งวันเท่านั้น แต่ในความคิดก็ยังต้องการเรียนอยู่บ้าง หากในโรงเรียนมีนักเรียนที่ต้องการเรียนจากระบบก็ช่วยเหลือติดต่อกับสำนักงานส่งเสริม/ศูนย์การศึกษาจากระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกให้ ดีกว่าที่เด็กจะถูกผลักออกจากโรงเรียนแล้ว ไปสมัครเรียนเอง อาจจะทำอย่างเชื่องช้าหรืออาจไม่สมัครเลยเพราะไม่มีใครสนับสนุนช่วยเหลือ

4. เมื่อพิจารณาจากสภาพภาพของบิดามารดา ของผู้ให้ข้อมูลหลักแล้ว ส่วนใหญ่บิดา มารดา

มีสถานภาพที่เล็กร้างกันเป็นจำนวนมาก ผู้ให้ข้อมูลหลักจึงแยกย้ายไปอยู่กับมารดา บิดา บ้าง หรือญาติ หรือบุคคลอื่น แต่เมื่อพิจารณาถึงการอาศัยอยู่ของผู้ให้ข้อมูลหลักแล้วก็พบว่าผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนมากอาศัยอยู่กับบิดามารดา เป็นจำนวนมาก ก็เพราะบิดามารดาอยู่ร่วมกันและให้ผู้ให้ข้อมูลหลักก็ยังคงอาศัยอยู่กับบิดามารดาด้วยซึ่งก็ยิ่งถือว่ามีความสัมพันธ์อันดีต่อกันอยู่บ้าง แต่ยังคงมีความต้อรู้การเลี้ยงและการทะเลาะกันระหว่างผู้ให้ข้อมูลหลักกับบิดามารดาที่ขัดใจเรื่อง การห้ามเที่ยวเตร่ ห้ามเข้าบ้านดึก สิ่งนี้บิดา ของผู้ให้ข้อมูลหลักมักจะเตือนเป็นประจำ แต่ผู้ให้ข้อมูลหลักก็มักจะขัดคำสั่งเสมอ เพราะว่าการชอบรวมกลุ่มกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเดียวกันนั่นเอง แต่ผู้ให้ข้อมูลหลักยังมองครอบครัวของตนเองดี และไม่เคยกล่าวโทษครอบครัวของตนเองแต่จะโทษตนเองที่เป็นคนผิด หากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จัดการประสานความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูลหลักกับบิดา มารดา หรือผู้ปกครองจะทำให้เกิดผลดีทางจิตใจ ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับ ครอบครัวให้ความสนใจและมีเวลาให้กับกิจกรรมที่ทางสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจัดให้ก็จะเป็นการส่งเสริมการสื่อสารระหว่างบิดา มารดา และผู้ให้ข้อมูลหลักได้มากขึ้น

5. ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลหลัก ไม่ได้ส่งผลโดยตรงหรือผลักดันให้กระทำผิดแต่เพราะภาระหน้าที่ในการดำรงชีวิต จึงมีได้ติดตามดูแลบุตรทุกคนได้ และส่วนมากครอบครัวใดที่มีทั้งบิดาและมารดาอยู่ร่วมกันทั้งคู่ก็จะเป็นหน้าที่ของบิดาผู้เดียวในการแนะนำตักเตือน แต่กระทำได้เฉพาะหลังกลับจากการทำงาน ส่วนมารดาจะไม่ค่อยยุ่งเกี่ยวจะมีลักษณะเฉยๆ เป็นการขาดการสื่อสารซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมาก

ครอบครัวส่วนใหญ่ที่เล็กร้างกันต่างไปมีคู่ครองใหม่ บุตรก็จะอยู่กับมารดา มารดาจะมีเวลาดูแลสั่งสอนหลังกลับจากทำงาน จึงไม่มีเวลาติดตาม

ดูแลบุตรทุกคนแห่ง เรื่องที่มารดาเป็นห่วงส่วนมากเป็นเรื่องผู้ให้ข้อมูลหลักเข้าบ้านดึกเมื่อห้ามปรามผู้ให้ข้อมูลหลักก็ไม่ค่อยเชื่อฟัง บิดาเลี้ยงที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมเพราะมักพูดจาตู่ถูกซ้ำเติมเรื่องให้ผู้ให้ข้อมูลหลักมีคดี จึงมีความเป็นอยู่ที่ลำบากพอสมควรเพราะจะมีการทะเลาะเบาะแว้งบางครั้งถึงขั้นทำร้ายร่างกายเมื่อมารดามาช่วยก็จะถูกทำร้ายไปด้วย ส่วนพวกที่มีบิดาเลี้ยงเช่นกันแต่มีพฤติกรรมเฉยๆ ไม่ว่าจะไปปล่อยให้เป็นหน้าที่ของมารดาของผู้ให้ข้อมูลหลักดูแลกันเอง ดูเหมือนดีเพราะไม่มีการทะเลาะเบาะแว้งกัน แต่หากพิจารณาแล้วจัดได้ว่านิ่งดูตาย ไม่สนใจต่อสมาชิกในครอบครัวทำให้เกิดปัญหาสังคมขึ้นมามากขึ้นครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่เล็กร้างกันต่างมีคู่ครองใหม่ ก็จะอาศัยอยู่กับมารดาหรือแยกย้ายไปอาศัยอยู่กับครอบครัวใหม่ที่ผู้ให้ข้อมูลหลักพอจะฟังฟังได้ เป็นภาวะที่ครอบครัวไม่มีความพร้อมที่จะมีครอบครัว ปัญหาจึงอยู่กับผู้ให้ข้อมูลหลักหรือบุตรที่เกิดมาโดยความไม่พร้อมของบิดามารดา

6. ปฏิกริยาจากสมาชิกในชุมชน แบ่งเป็นสองจำพวกของผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่ จำพวกแรกสมาชิกในชุมชนทราบว่าผู้ให้ข้อมูลหลักมีคดี ก็จะไม่มีการว่ากล่าวซ้ำเติมหรือแม้ปฏิกริยา ก็จะเป็นมิตรเช่นเดิมมีการพูดคุย ทักทายและคบกันเช่นเดิม

จำพวกที่สองคือ สมาชิกในชุมชนส่วนใหญ่ยังคงมีการติตรา ซ้ำเติมพูดเรื่องคดี และมีการพูดจาซ้ำเติมใช้คำพูดตอกย้ำความผิด มีการมองผู้ให้ข้อมูลหลักด้วยหางตว ปฏิกริยาไม่เหมือนเดิมซึ่งเคยรู้จักกันพูดคุยทำที่ที่ติดต่อกัน แต่เมื่อทราบว่าผู้ให้ข้อมูลหลักมีคดีปฏิกริยาจึงเปลี่ยนไปจากเดิมทำให้ผู้ให้ข้อมูลหลักรู้สึกไม่ดี ยังคงมีกลุ่มเพื่อนเท่านั้นที่ผู้ให้ข้อมูลหลักยังสามารถคบด้วยกันเหมือนเดิม

7. เพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในกลุ่มไม่ว่าจะเป็นเพื่อนกลุ่มเดิมซึ่งผู้ให้ข้อมูลหลักอ้างว่าคบกันมานานแล้วหรือกลุ่มใหม่ก็ขบถกันและกันและกิจกรรม

เดียวกันก็ยังคงเป็นกลุ่มเพื่อนที่ผู้ให้ข้อมูลหลักจะใช้เวลาคลุกคลีอยู่ด้วยนานและชอบมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการทำผิดเช่นกัน เพื่อนมีอิทธิพลมากพอที่จะทำให้ผู้ให้ข้อมูลหลักเสี่ยงและต้อร้นกับบิดาหรือมารดาเพื่อมาอยู่รวมกลุ่มกับเพื่อน เพราะความถูกใจและความเพลิดเพลินเมื่ออยู่ในกลุ่มนั่งคุยเล่นกันจนเพลินและหมดเวลาไปในแต่ละวัน ฉะนั้นสมาชิกในชุมชนไม่ว่าจะให้ภัยหรือซ้ำเติม ผู้ให้ข้อมูลหลักก็ยังเกี่ยวข้องกับเพื่อน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ประสานงานกับภาครัฐและเอกชน ให้ความสำคัญและช่วยเหลือดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในเชิงรุกให้มากขึ้นกว่าเดิม
2. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ควรประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง กระตุ้นให้ชุมชนช่วยสอดส่องดูแลเด็กและเยาวชนที่อยู่ในเขตรับผิดชอบ ช่วยแก้ไขปัญหาเชิงรุกก็จะเป็นการป้องกันการกระทำผิด
3. สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนประเมินความต้องการ ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด แล้วบำบัดแก้ไขและพัฒนาให้ตรงกับความรู้ ความสามารถของเด็กและเยาวชนกระทำผิด เมื่อเห็นว่าควรมีการพัฒนาศักยภาพอะไรของเด็กและเยาวชน จึงควรมุ่งฝึกและเน้นตรงนั้น แต่ทั้งนี้ต้องได้รับความร่วมมือจากครอบครัว ชุมชน เจ้าหน้าที่และตัวของเด็กและเยาวชนเองเป็นสิ่งสำคัญ

4. การเรียนการสอนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด ควรสอนตามความต้องการของเด็กและเยาวชน

5. หน่วยงานที่ควรเป็นฝ่ายป้องกันปัญหา โดยตรงควรจะเป็นหน้าที่หลักของกรมพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ควรใช้วิธีแนวรุก ดูแลเด็กและเยาวชนและครอบครัวอย่างเต็มที่แล้ว เชื่อว่า ปัญหาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดคงตกมาเป็นหน้าที่ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน น้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในอนาคต

1. ผลงานวิจัยชิ้นนี้เพื่อเป็นแนวทางในการ ทำการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป
2. ควรศึกษาวิจัยเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอื่น เพื่อเป็นการเปรียบเทียบสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำในภาพรวมต่อไป
3. ควรศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างอื่นๆ ที่นอกเหนือไปจากเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เช่น นักเรียนในสถาบัน การศึกษา หรือเด็กและเยาวชนในกลุ่มเสี่ยงที่อยู่ในสถานสงเคราะห์หรือมูลนิธิ
4. ศึกษาสาเหตุใดสาเหตุหนึ่งโดยเฉพาะ เพื่อให้ทราบรายละเอียดของสาเหตุ และเปรียบเทียบ กับผลศึกษากับจังหวัดอื่นๆ ให้เห็นถึงความแตกต่างของสาเหตุมากขึ้น
5. เพื่อนเป็นปัจจัยหลักของสาเหตุแห่งการกระทำผิด และควรศึกษาแบบเจาะลึก

บรรณานุกรม

- งามพิศ ลัทธิสงวน. (2545). *สถาบันครอบครัวของกลุ่มชาติพันธุ์ในกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษาครอบครัวญวน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย (2542). *ครอบครัวของเด็กและเยาวชนกระทำผิด: จำแนกตามกลุ่มชาติพันธุ์ ใน กรุงเทพมหานคร, ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (เงินอุดหนุนงบประมาณแผ่นดิน)*. กรุงเทพฯ: จามจุรี ปรี้นติ้ง.
- วิชา มหาคุณ. (2541). *ศาลเยาวชนตามแนวความคิดสากล*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนากระบวนการยุติธรรมเยาวชนและครอบครัว ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง.